

Радой Ралин

Длъжникът атинянин

Един атинянин имал дълг, нормален като за всеки правоспособен гражданин, а не за роб, който не могъл да се ползва с подобни привилегии. Дълг, не вълк, нито вода пие, нито яде, нито особени грижи изисква, но забравиш ли го, пораства като боя ти и два пъти по-голям, и три пъти, става колкото цялото ти стопанство.

Та този атинянин първо бил поканен да си плати най-учтиво от кредитора си, после учтивостта изпаднала, започнали заплахите, докато най-после трябвало да се прибегне до властта, защото за какво му е властта на човека и въз основа на какво плаща данъци, ако тази власт не е способна да респектира един длъжник?

Длъжникът обещал на кредитора, че ще продаде цялото си стопанство и ще му се наплати. Наистина, изкарал на пазара кравата си – в това се състояло цялото му стопанство. Продава той, но никой не я купува. Не от съчувствие към длъжника или кредитора. Просто с нищо никой не го привлича тази крава.

Тогава длъжникът започнал да я рекламира:

– Ха купете кравата, чудесна крава! За Коледа тя ражда прасенца, да ги печете със зеле и лимон в зурлата! За Гергьовден ражда агънца, да ги печете с плънка от ориз и стафиди. За Петровден – теленце, за Димитровден – направо овен!...

Слушали хората смаяни, гледали кравата и се дивили: наистина ли е тая работа? А по-недоверчивите изтърсвали по едно:

– Защо лъжеш хората бе?

– Ами, като имам дългове два пъти колкото боя ми и лихви десет пъти колкото дълга, ще лъжа не, ами ще лъжа. И свои, и чужди. Друг изход няма.

– Ти си сбъркал занаята си. Защо не почнеш да пишеш?

КРАЙ

© Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация:

Радой Ралин, „Езопиада“, Български писател, С. 1987

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5908>]